

PUBLICERAD: [07-09-25]

MUSIK

Det är konkurrens om musiköronen: Lark Quartet från New York och Eric Ericson med Kammarkör - samma dag. Drottningen är lite gles, men inte tom.

Först spelar utbytesstudenten Vinicius från Brasilien ett pianopreludium av Villa-Lobos. Fint, med enkelhet och tyngd. Lark Quartet har funnits i 22 år, men sedan de var här för åtta år sedan har medlemmar

Lark Quartet. Foto: Lars Wigert

bytts ut, bara cellisten Astrid Schween är kvar. De spelar strålande som väntat, först i Dvoráks stråkkvartett nr 10. Första satsen flödar mörkgyllene som sensommarhonung, dröjande vemod, inte utan temperament. Andra satsen är tu: en långsam och känslös där brutna celloackord i pizzicato strör glitter och violinerna rör sig i passionerade cirklar och en snabb, virvlande dans med dramatisk attack. Tredje satsens romans upprepar tre toner som landar i ett dovt ackord, däremellan en rörlig melodi. I finalen kastar sig kvartetten i vild dans där inte minst Lisa Lees temperamentsfulla spel imponerar.

Därefter sats nr tre ur hiphoparen Daniel Bernard Roumains stråkkvartett "Rosa Parks". Klap ur Handz är titeln, publiken får klappa takten och bilda grund till vilda, svängiga och dramatiska stråk- eh, ja, melodier kanske är fel ord; utfall, anfall, attacker passar bättre. Tyvärr döljer klappet stråkarna väl mycket - även om vi får beröm efteråt, för vår taktfasthet. Osäkert om det verkligen är meningen att vi ska klappa hela tiden, när klappet ebbar ut stiger musiken stark som stål, som eld och blod, lika fast som Rosa Parks beslut att inte lämna den vite mannen sin plats.

Så Ravels enda stråkkvartett, inspirerad av Debussys dito - som vi för övrigt kunde avnjuta med Kodálykvartetten i somras. Men Ravel är Ravel, ingen kopia av sin föregångare. Första satsen är kontrastrisk och vibrerande, med plockade cellotoner under en svingande melodi. Dessa bastoner uppfattar jag som typiskt raveliska: ett slags punktmarkeringar i basstämman som lyfter hela verket, glimrar skönt och ger struktur åt flytande tonmassor. Mörka toner som bärare av ljus, det är lika märkligt som underbart. Andra satsen börjar livligt med pizzicato i alla stämmor, så utvecklar sig klangkontraster där torrt pizzicato står mot virtuosa stråkmelodier. Ett smäktande parti förebådar tredje satsens långsamhet. Där vävs stämmor, sköra, starka, det storartade samspelet växer vilt, bryter ut i värme men slutar i tunnaste, mest livsfarliga is. Sista satsen excellerar i passion, åter punktmarkerad av fallande pizzicato, före slutets dramatiska ökning. Dur ljuder moll, mörker blir ljus: så tolkar Lark Quartet Ravel: med skön och gåttfull insikt. Som extranummer ett smakprov ur det alternerande programmet. Gerschwin: Fascinating rythm, jazzigt, kort och bra.

Drottningen, Sandviken

Lark Quartet:

Lisa Lee och Deborah Buck, violin, Kathryn Lockwood, viola, Astrid Schween, cello

Camilla Dal
kultur@gd.se